

bambóok

Jamie Oliver

Ilustrovala Mónica Armiño

Billyho OBROVSKÉ dobrodružstvo

Magický svet, kúzelné tajomstvá a cesta, na ktorú nikdy nezabudnete...

Venovanie

Túto knihu venujem všetkým deťom, ktoré sa trápia so školou alebo majú rovnako ako ja dyslexiu.

Nikdy nestrácajte nádej. Verte!

Svet vidíte tak, ako ho nevidí nikto iný!

Nájdite si svoj vlastný spôsob. Tak ako to urobil Billy.

Billyho špeciálnym spôsobom.

Jamie Oliver

Ilustrovala Mónica Armiño

Billyho
OBROVSKÉ
dobrodružstvo

Zoznámte sa s Billym a jeho kamarátmi.

Billy

Anna

Jimmy

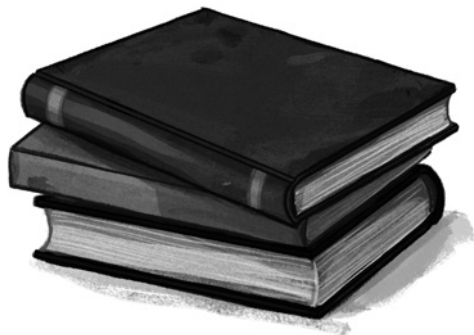

Andy

OBSAH

Prológ	7
1. Deň, keď sa to všetko začalo	11
2. Búnovia verzus Billy	49
3. Záchranca Basil	83
4. Boj pri domčeku na strome	111
5. Stratené mesto	141
6. Kto vychyľuje Rytmus?	181
7. Billyho veľký plán	209
8. OBROVSKÁ záhada	229
9. Operácia Prespatie	267
10. Bilfredov príbeh	287
11. Polnočné dobrodružstvo	303
12. Opäť spolu	319
Epilóg	332
Ďakujem!	334
Recepty	337

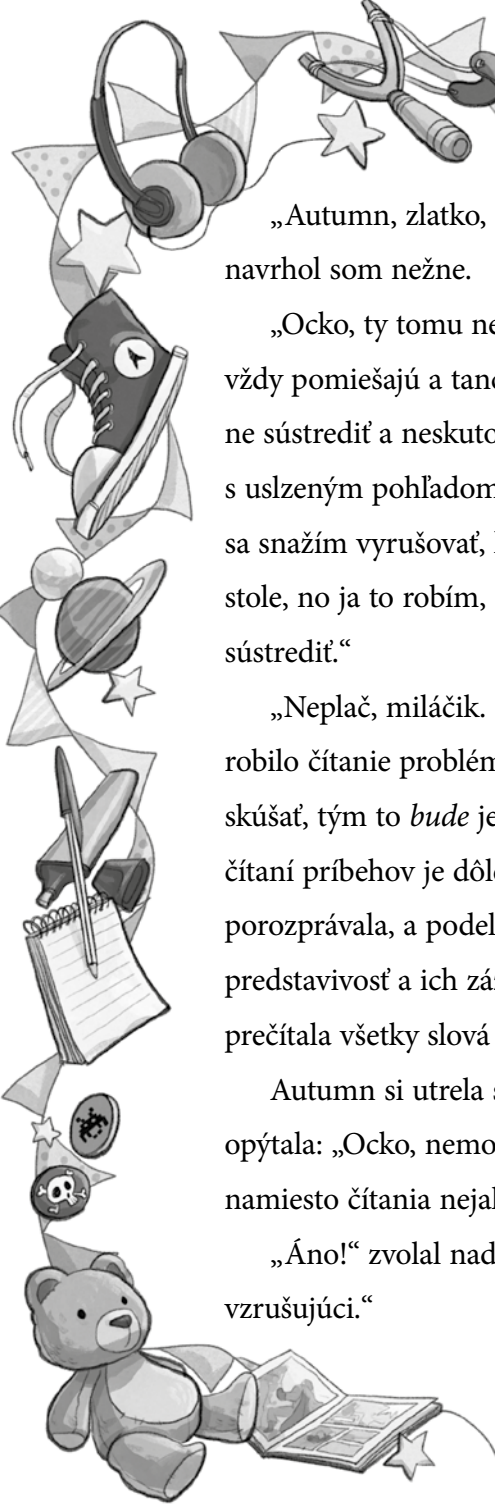
Prológ

„Kto chce počuť rozprávku? A kto je dnes na rade s vyberaním knihy?“ opýtal som sa.

Do vzduchu vyletela tak ako zvyčajne Jesseho ruka, za ktorou nasledovala menej nadšená reakcia jeho sestry Autumn.

Jesse miloval príbehy na dobrú noc obzvlášť vtedy, keď mohol vybrať knihu, ktorú bude spolu so mnou čítať. Autumn to až tak netešilo. Niežeby nemala rada príbehy, no čítanie pre ňu nebolo také jednoduché ako pre jej brata. Vedel som, ako sa cíti, no nechcel som, aby sa vzdala.

„Autumn, zlatko, čo keby si dnes vybrala ty?“
navrhol som nežne.

„Ocko, ty tomu nerozumieš! Všetky slová sa vždy pomiešajú a tancujú po stránke. Neviem sa na ne sústrediť a neskutočne ma to hnevá,“ odvetila s usazeným pohľadom. „Pani Jacksonová si myslí, že sa snažím vyrušovať, keď pri čítaní poklepkávam po stole, no ja to robím, aby som sa dokázala lepšie sústrediť.“

„Neplač, miláčik. Keď som bol mladší, aj mne robilo čítanie problémy, no čím častejšie to budeš skúšať, tým to *bude* jednoduchšie. Okrem toho, pri čítaní príbehov je dôležité, aby si ich niekomu porozprávala, a podelila sa tak s ním o svoju predstavivosť a ich zázračný svet, nie to, aby si prečítala všetky slová správne.“

Autumn si utrela slzy a s nádejou v hlase sa opýtala: „Ocko, nemohol by si nám dnes večer namiesto čítania nejaký príbeh porozprávať?“

„Áno!“ zvolal nadšene Jesse. „Nejaký vzrušujúci.“

„Plný dobrodružstiev a kúziel,“ dodala nadšene Autumn.

„Hmmm...“ predstieral som, že premýšľam.

„Vzrušujúce a čarovné dobrodružstvo?“

Obe deti sa v očakávaní odmlčali.

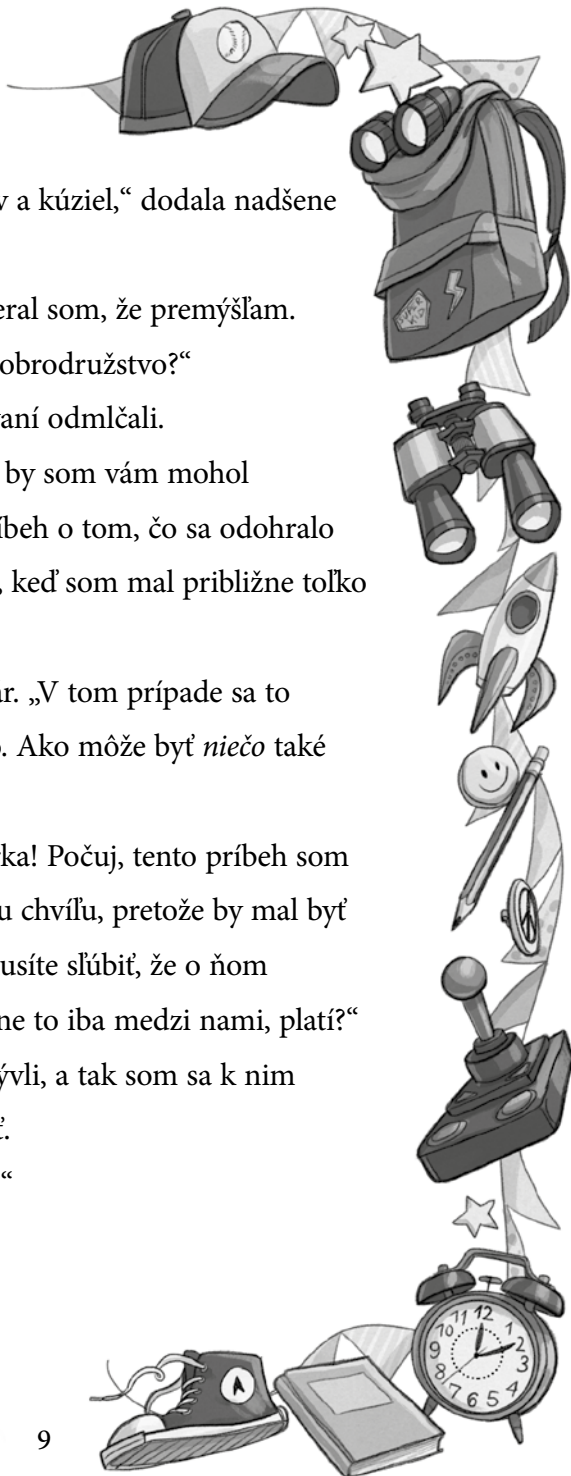
„Dobre teda, možno by som vám mohol porozprávať *skutočný* príbeh o tom, čo sa odohralo v osemdesiatych rokoch, keď som mal približne toľko rokov čo vy.“

Autumn zvrážtila tvár. „V tom prípade sa to prihodilo VEĽMI dávno. Ako môže byť *niečo* také staré vzrušujúce?!“

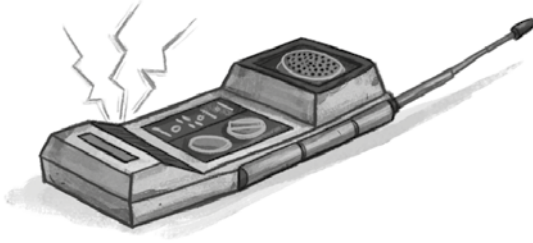
„Hej! Ty drzá potvorka! Počuj, tento príbeh som si odkladal na tú správnu chvíľu, pretože by mal byť tajomstvom, takže mi musíte sľúbiť, že o ňom nikomu nepoviete. Ostane to iba medzi nami, platí?“

Autumn a Jesse prikývli, a tak som sa k nim posadil a začal rozprávať.

„Tak teda začnime...“

1. kapitola

Deň, keď sa to všetko začalo

Vstávaj, Billy!“
Billy sa zakutrel hlbšie pod perinu, aby tak umlčal hlas, ktorý ho vyrušil z príjemného sna o tej najchutnejšej slaninevej zemi.

„No tak, Billy. Je sobota. Dobre vieš, čo to znamená.“

„Že nemusím ísť do školy,“ zaradoval sa Billy, vyskočil z postele a okamžite zabudol na spánok.

„Presne tak, žiadna škola,“ potvrdila Billyho mama. Pobožkala ho na líce a odhrnula mu z tváre jemné blond vlasy.

V ruke držala tanier s tou najchrumkavejšou prerastenou slaninkou v tej najjemnejšej a najnadýchanejšej žemli, čo vysvetľovalo Billyho chutný sen. Mama robila tie NAJLEPŠIE slaninové žemle! Tajomstvom bola kombinácia kečupu a hnedej omáčky, do ktorých ste si namočili žemľu, a dosiahli tak tú najkúzelnějšíu zmes chutí.

„Vieš čo, mami?“ vyhlásil Billy s úsmevom, kým si od nej bral žemľu. „Myslím, že dnes bude skvelý deň.“

Billy žil v malej dedinke Little Alverton a spolu s mamou a ockom bývali nad miestnym hostincom nazývaným *Zelený obor*. Ten stál na kopci s výhľadom na dedinu. Cez víkendy bývalo v hostinci rušno, čo znamenalo, že Billy si užíval slobodu a zvyčajne trávil čas so svojimi troma najlepšími kamarátmi: Annou, Andym a Jimmym. Títo štyria boli nerozluční a vždy robili všetko spolu: pretekali sa na bicykloch, vymýšľali si hry a zvyčajne sa jednoducho bláznili a zabávali.

Annou poznal Billy najdlhšie a hneď ako sa zoznámili, stali sa z nich najlepší kamaráti. Anna bola nebojácna, bezhranične verná a vždy vedela, ako Billyho rozosmiať. V jej prítomnosti sa Billy okamžite cítil odvážnejší a trúfalejší.

Neskôr sa k nim pridala Andy. Billymu sa páčilo, že Andy je vždy sám sebou a spokojne si nažíva vo svojom malom svete. Andy bol taktiež jedinou osobou v Billyho okolí, ktorá milovala jedlo skoro tak veľmi ako on – hoci priateľov obrovský apetít mal často za následok poľutovaniahodné a občas výbušné vedľajšie účinky!

A pred niekoľkými rokmi sa z Londýna do ich dediny prisťahoval Jimmy (hovoriť, že je „Cockney“ – niežeby ostatní vedeli, čo to znamená) a z troch kamarátov sa rýchlo stali štyria. Jimmy bol veľmi čulý a plný života, no taktiež *posadnutý* prírodou – až tak veľmi, že si vyslúžil prezývku dieťa prírody. Jimmy vedel o zvieratách, chrobáčkoch a rastlinách úplne všetko a bol nadšený, že unikol z veľkého betónového mesta a konečne mohol žiť obklopený prírodou.

Svojim kamarátom ukázal mnohé veci, ktoré mali po celý čas pod nosom, no nikdy si to neuvedomovali – veril, že pod každým listom a konárom v záhrade sa ukrýva malé safari. Jimmyho obľúbenou frázou bolo: „Lepšie sa pozri a sústreď sa.“ Stále tvrdil, že tak objavíte tie najúžasnejšie veci.

A Billy? Ak by ste sa na neho opýtali jeho kamarátov, povedali by vám, že je verný, láskavý a má to najväčšie srdce na svete. Vždy sa snažil ľuďom porozumieť a pochopiť, ako vnímajú svet oni. Billy taktiež **ZBOŽŇOVAL** rôzne nástroje a prístroje. Keď práve netrúvil čas so svojimi kamarátmi, zvyčajne niečo

majstroval v domčeku na strome, opravoval pokazené veci alebo sa z nich pokúšal urobiť čosi nové. Nie vždy sa mu podarilo postaviť to, čo plánoval, na tom však nezáležalo, pretože Billyho vynálezy sa vždy na niečo zišli.

Práve vďaka Jimmyho záujmu o prírodu si kamaráti nedávno zaumienili, že preskúmajú čo najviac z ich dediny. Ešte stále im však ostávala jedna nepreskúmaná oblasť – Vodopádový les. Lemoval okraj dediny a tiahol sa na míle ďaleko. Nikto tam nikdy nechodil, pretože ho obkolesoval vysoký kamenný múr, kvôli ktorému bol vstup do lesa takmer nemožný. No aj keby tam ten múr nebol, väčšina obyvateľov dediny by sa tomuto miestu vyhýbala, pretože sa povrávalo, že sa tam dejú divné veci a žijú tam nebezpečné tvory.

Celú situáciu zhoršoval starý Wilfred Revel, ktorého záhrada susedila s okrajom lesa. Wilfred deň čo deň stával pred svojou krivou, rozpadajúcou sa chalupou – starou vrátnicou – a varoval ľudí, aby sa držali cesty a nezatúlali sa do lesa.

Billy raz počul, ako mama s otcom hovoria, že

Wilfred pred mnohými rokmi stratil niečo, čo veľmi miloval. Billy nevedel, čo to znamená, no nemohol sa ich na to opýtať, pretože by tak zistili, že načúval! Všetky deti z dediny (a dokonca aj niektorí dospelí) sa Wilfreda báli, no Billymu v skutočnosti nenaháňal strach. Starého muža mu bolo ľúto a mrzelo ho, že je taký osamelý.

Približne pred mesiacom sa dedinou prehnala OBROVSKÁ búrka, a keď bola Anna nasledujúci deň na prechádzke so svojim psom Conkerom, prišla na to, ako sa dostať cez múr. Počas búrky sa prevrátil starý brest a Anna, ktorá sa vždy ako prvá vrhala do akéhokoľvek dobrodružstva

a milovala lozenie po stromoch (takmer tak veľmi, ako keď vyhrávala nad chlapcami vo futbale!), nedokázala odolať a musela celú situáciu preskúmať. Našla obzvlášť užitočný konár, ktorý sa dal potiahnuť dozadu, prehnúť a zachytiť tak, aby ste naň mohli vyliezť. A potom, keď ste ho uvoľnili, vymrštil vás cez múr priamo na vrstvu mäkučkého machu. Anna sa nevedela dočkať, kedy povie o svojom objave Billymu, Jimmymu a Andymu a celú nasledujúcu sobotu trénovali preliezanie cez

múr a vracanie sa späť. Nebolo to jednoduché, a tak všetci skončili s niekoľkými škrabancami a modrinami. Dokonca aj Andymu, ktorý sa bál výšok a stromov, sa to nakoniec podarilo, hoci ho museli chvíľu presvedčať, aby na druhej strane múra vetvu pustil.

Aj vracanie sa späť bolo dosť náročné, až kým Jimmymu nenapadlo, aby k múru priložili pár popadaných konárov, a uľahčili si tým preliezanie.

V ten deň sa ďalej nedostali, no teraz, keď prišli na tento šikovný spôsob, ako sa dostať dnu, sa Billy rozhodol, že nastal čas preskúmať les a zistiť, či sú všetky príbehy pravdivé. Voľná sobota bola ako stvorená na dobrodružstvo.

„Haló, haló! Počujeme sa? Tu Búrkový chrobák. Prepínam.“ Čšššššš. V Billyho vysielacke sa ozval Jimmyho hlas.

Nasporiť si na vysielacku bol Annin nápad (po tom, čo ju rodičia vyhrešili za niekoľko vysokých účtov za telefón) a Billy prišiel na to, ako ich napojiť na televíznu anténu, vďaka čomu mali širší dosah, jasnejší príjem a dlhšie vydržali.

„Búrkový chrobák, tu Beefburger jeden,“ ohlásil sa s ústami plnými slaninovej žemle Billy. „Myslím, že dnes by sme mali ísť do lesa. Nielen preliezať dnu a naspäť, mali by sme ho preskúmať. Prepínam.“

„A čo tie príbehy o nebezpečných tvoroch? Určite existuje dobrý dôvod, prečo tam nikto nikdy nechodí. Prepínam,“ odvetil Jimmy.

„Prešibaná mačka na príjme. Práve som sa vrátila z roznášania novín,“ ozval sa Annin zadychčaný hlas. „Podľa mňa je to skvelý nápad. Prepínam.“

„Rozumiem, Prešibaná mačka,“ vyhlásil Billy. „No tak, Búrkový chrobák... Keď budeme spolu, nič sa nám nestane. Prepínam.“

„Ale... Andy je predsa na dovolenke, čiže nie sme všetci spolu,“ vykrúcal sa Jimmy. „Určite mu to nebude prekážať. Poďme na to. O pätnásť minút som u teba, Prešibaná mačka, a potom pôjdeme po Búrkového chrobáka. Prineste si obed. Prepínam a končím,“ oznámil im Billy a skôr ako mohol Jimmy opäť protestovať, vypol vysielacku.

Keď už mali dohodnutý plán, Billy rýchlo zhltol aj

zvyšok žemle a začal pobeťovať po izbe a pripravovať sa. Ruksak si napchal zásobami (po ceste von sa, samozrejme, zastavil v kuchyni hostinca, aby si uchmatol niečo fajnové na neskôr) a potom sa rozbehol po svoju BMXku.

Vonku svietilo slnko a on uháňal dole kopcom od hostinca priamo k Anninmu bungalovu, v ktorom bývala so svojou adoptívnou rodinou. Šťastný Billy preskakoval výmole, viezol sa na zadnom kolese a z plných pľúc si vyspevoval (hoci zavýjal by bol asi lepší výraz), keď k nemu vzduchom z ničoho nič priletelo vrece s odpadom, trafilo ho priamo do chrbta a pokrylo smradľavou odpadkovou tekutinou. Billy sa zrútil na trávu, odrel si kolená a hlavou narazil do stromu.

Zahmleným pohľadom sa pozeral, ako sa k nemu blížila ťažké topánky, a keď zodvihol zrak, zbadal Bruna Bracea, chlapca zo školy, ktorého všetci poznali, pretože šikanoval spolužiakov. Bruno mal také krivé zuby, že musel po celý čas nosiť veľký kovový strojček, aby sa mu vyrovnali.